

FARSKÝ LIST

9. február – 15. február 2026, číslo 635

Gréckokatolícka cirkev, farnosť Čičava, Čičava 38, 09301

Tel.: 0911/711488, o.martinlaban@gmail.com

01

Kňazom Jozue rozkázal: "Vezmite archu zmluvy a choďte (s ňou) pred ľudom!" I vzali archu zmluvy a kráčali pred ľudom. Pán však povedal Jozuemu: "Dnes ťa začnem vyvyšovať pred zrakom celého Izraela, aby vedeli, že ako som bol s Mojžišom, tak budem aj s tebou. Teraz však rozkáž kňazom, ktorí ponosú archu zmluvy: Keď prídete na okraj vody Jordánu, zastavte sa v Jordáne!" Potom Jozue povedal Izraelitom: "Pristúpte sem a vypočujte slová Pána, svojho Boha!" A Jozue pokračoval: "Po tomto poznáte, že je živý Boh medzi vami a že zničí pred vami Kanaánčanov, Hetejcov, Hevejcov, Ferezejcov, Gergezejanov, Amorejanov a Jebuzejcov: Archa zmluvy Pána celej zeme pôjde pred vami cez Jordán! (Joz 3, 6-11)

Pápežský kazateľ Mons. Raniero Cantalamessa hovorí: „V takom rozsahu, v akom sa rozhodneme, že nechceme inú bezpečnosť alebo argument, s ktorým čeliť svetu, než s Ježišom Kristom ukrižovaným, s takou mocou nám Boh príde na pomoc, dokonca aj dnes, aby sme robili, znamenania, divy a zázraky.“ Opakuje len to, čo pred ním povedal Jozue: Ideme dobyť zem, ktorú nám dal Pán, náš Boh. On svoje sľuby plní, plní svoju Zmluvu. Akú inú istotou chcete alebo potrebujete? Nestač vám Boží sľub, Jeho slovo? „Po tomto poznáte, že je živý Boh medzi vami...: Archa zmluvy Pána celej zeme pôjde pred vami cez Jordán!“ Možno sme už zabudli spoliehať sa na to, že Boh je s nami, skutočne a úplne. Myslíme si, že potrebujeme množstvo ľudských vecí, aby sme mohli šíriť Evanjelium, aby naše farnosti rástli. A oni nerastú a Evanjelium sa neveľmi šíri. Na počiatku kresťanstva naši predkovia vo viere a súrodenci v Kráľovstve nemali peniaze, majetky, fondy, semináre, školy, vydavateľstvá, televízie, rádiá,

podcasty, predajne, centrá, komisie, univerzity ani nič podobné – a Cirkev rástla. Miesto všetkého toho pristo a bez výhovoriek žili Evanjelium a spoliehali sa na to, že Boh splní svoj sľub o tom, že „tých, čo uveria, budú sprevádzať tieto znamenania“ (Mk 16, 17) aj na nich rovnako, ako ho splnil na apoštoloch, ktorí „sa rozišli a všade kázali. Pán im pomáhal a ich slová potvrdzoval znameniami, ktoré ich sprevádzali“ (Mk 16, 20). Sv. Justín Vyznávač o tom v 2. storočí píše: „Kristus sa narodil z vôle Otca, aby spasil veriacych a zničil zlých duchov. Môžete to vidieť na vlastné oči. Po celom svete, vrátane vášho mesta Ríma, je mnoho posadnutých ľudí, ktorých rôzni exorcisti, čarodejníci a mágovia nedokázali uzdraviť. Na druhej strane, mnohí z nás kresťanov sme sa postavili proti týmto zlým duchom v mene Ježiša Krista ukrižovaného za Pontského Piláta, a tak sme uzdravili postihnutých ľudí tým, že sme z nich vyhnali zlých duchov, ktorí ich posadli.“ O dvesto rokov neskôr sv. Cyprián volá a pozýva pohanov: „Podďte a vlastnými očami pohliadnite na zlých duchov, prídte a uvidíte ich v okamihu, keď podliehajú našim exorcizmom a našim duchovným zbraniam a mukám spôsobeným našimi slovami, keď opúšťajú telá, ktoré boli v ich moci.“ Máme vieru, že v zásade naozaj nepotrebujeme nič, obrazne povedané „ani kapsu, ani dvoje šiat“ (Mt 10, 10), len vieru, prostú vieru, že Boh úplne stačí? Odvahu spoľahnúť sa, že je s nami?

02

Jozue povedal Izraelitom: Vyberte dvanásť mužov z Izraelových kmeňov, z každého kmeňa po jednom! Len čo spočinú chodidlá kňazov, ktorí ponosú archu Boha, Pána celej zeme, na vodách Jordánu, vody Jordánu sa

rozvoja a vody, ktoré pritekajú zhora, zastavia sa na jednej hromade." Ľud teda vyšiel zo svojich stanov, aby prešiel cez Jordán, a kňazi niesli archu zmluvy pred ľudom. (Joz 3, 12-14)

„Je teda Pán medzi nami alebo nie?“ (Ex 17, 7), dopytovali sa kedysi na púšti Izraeliti. Všimol si si to „medzi nami“? Nie s vami, ale medzi vami! O 1500 rokov neskôr Ježiš povie čosi podobné a veľmi dôležité: „Božie kráľovstvo je medzi vami“ (Lk 17, 21). A zopakuje ešte raz: „Ak budú dvaja z vás na zemi jednomyseľne prosieť o čokoľvek, dostanú to od môjho Otca, ktorý je na nebesiach. Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi.“ (Mt 18, 19-20). Boh je Láska. Láska je spoločenstvo, jednota. Boh nie je Bohom individualistov. Je Bohom spoločenstva. Zhromažďuje Národ, Boží národ, ktorého „vlast je v nebi“ (Flp 3, 20), „zhromažďuje vedno rozptýlené Božie deti“ (porov. Jn 11, 52).

„Všetkých ľudí, rozdelených a rozptýlených hriechom, zvoláva do jednoty svojej rodiny, ktorou je Cirkev“ (KKC 1). Včera sme sa pýtali, či veríme, že Boh je s nami... Lenže, čo ak nie je? Čo ak nie je, pretože jednoducho nie sme zhromaždení v Jeho Mene, v jednomyseľnosti ľudí, ktorí „majú Kristovo zmyšľanie“ (porov. 1 Kor 2, 16) a preto v ňom rovnako zmyšľajú, rovnako vidia, rovnako žijú, rovnako konajú, rovnako milujú – podľa Neho a v ňom, zladení a spojení s Ním? Varuje nás apoštol Jakub, keď sa pýta, „odkiaľ sú medzi vami boje a odkiaľ rozbroje? Či nie odtiaľ - z vašich žiadostivostí, ktoré broja vo vašich údoch? Žiadostiví ste, a nemáte. Vražдите a závidíte, a nemôžete nič dosiahnuť. Hádate sa a bojujete. Nič nemáte, lebo neprosíte. Prosíte, a nedostávate, lebo zle prosíte; chcete to využiť na svoje náruživosti. Cudzoložníci, neviete, že priateľstvo s týmto svetom je nepriateľstvom s Bohom?! Kto teda chce byť priateľom tohto sveta, stáva sa nepriateľom Boha.“ (Jak 4, 1-4). Upozorňuje na to Apoštol Pavol, že „keď je medzi vami žiarlivosť a svár, to nie ste telesní a nežijete len po ľudsky?“ (1 Kor 3, 3). A inde Ježiš ktorejsi

farnosti vyčíta, „že nie si ani studený, ani horúci. Kiež by si bol studený alebo horúci! Takto, že si vlažný, ani horúci, ani studený, už-už ťa vyplúvam z úst. Lebo hovoríš: “Som bohatý, zbohatol som, nepotrebujem nič” - a nevieš, že si biedny, poľutovaniahodný, chudobný, slepý a nahý.“ (Zjv 3, 15-17). Ako by sme mohli byť zhromaždení v Kristovom Mene, v Kristovi samom, ak nemáme Jeho zmyšľanie? A ako by sme mohli mať Jeho zmyšľanie, keď zmyšľame svetsky, milujeme svetské veci a sme vlažní k tým Božím a nebeským, vlažní k Poslaniu, ktoré máme vo svete, často sa hádame, škriepime ba dokonca neznášame medzi sebou a chceme Boha využiť len na „zdravie a Božiu pomoc“ pre náš svetský život a svetské túžby? Nie je to aj náš prípad? Uvažujme o tom! Alebo budeme zhromaždení v Kristovi a On bude medzi nami – alebo každý sám, a bez Boha.

03

Len čo nosiči archy došli k Jordánu a nohy kňazov, ktorí niesli archu, dotkli sa okraja vôd, hoci Jordán po všetky dni žatvy naplňa svoje koryto, vody, ktoré pritekajú zhora, sa zastavili a stáli nahromadené ďaleko pri meste Adam, ktoré leží pri Sartane. Tie však, čo tečú k Pustému alebo Solnému moru (ktoré sa teraz nazýva Mŕtve more), odtiekli, až úplne zmizli. Tak ľud prechádzal oproti Jerichu. Kňazi však, ktorí niesli archu Pánovej zmluvy, pevne stáli na suchej zemi uprostred Jordánu - zatiaľ všetok Izrael prechádzal po suchu -, kým neprešiel všetok ľud na druhú stranu Jordánu. (Joz 3, 15-17)

Dvakrát sa vody rozdelili, aby Izraeliti prešli suchou nohou na druhú stranu, raz v Červenom mori, a teraz Jordán. A dvakrát sa za nimi vrátili späť – a urobili tak cestu späť nemožnou. Dobre, nie úplne. Keby veľmi chceli, našli by si cestu späť, ako sa o to pokúšali kedysi na púšti, keď si hovorili, „vyvoľme si vodcu a vráťme sa do Egypta!“ (Nm 14, 4). Ale v danej chvíli sa naspäť ísť nedalo. Len dopredu, ďalej, po novej ceste do

neznámej krajiny, s jedinou istotou, že je to cesta Božia a Boh je s nimi. Bolo to čosi nezvratné, definitívne, krok vpred bez možnosti vrátiť sa. O sv. Antonovi, otcovi kresťanského mníšstva, napísal sv. Atanáz, biskup, toto: „smrti rodičov zostal Anton sám iba s malou sestrou.

Mal vtedy osemnásť alebo dvadsať rokov a staral sa o dom a o sestru. Neprešlo ani celých šesť mesiacov od smrti rodičov, keď šiel ako zvyčajne do Pánovho domu a v duchu sa zaoberal myšlienkou, ako apoštoli opustili všetko a išli za Spasiteľom a ako tí v Skutkoch apoštolov predávali majetok a čo zaň utržili, prinášali apoštolom k nohám, aby sa to rozdelilo núdnym, a potom akú veľkú nádej majú uloženú v nebi. Tým zaujatý vošiel do kostola a práve sa čítalo evanjelium. Tu počul, ako Pán vravel onomu boháčovi: „Ak chceš byť dokonalý, choď, predaj všetko, čo máš, a rozďaj chudobným; potom príď a nasleduj ma a budeš mať poklad v nebi.“. Antonovi bolo, akoby mu Boh pripomenul tieto sväté veci, akoby sa to čítalo iba kvôli nemu. Rýchlo vyšiel z Pánovho domu a majetok, čo mal po predkoch (mal tristo jutár úrodnej a veľmi peknej pôdy), daroval dedinčanom, aby nebol na ťarchu ani jemu, ani jeho sestre. Všetok hnuťelný majetok predal a veľa peňazí, čo zaň získal, rozdelil chudobným, iba niečo ponechal pre svoju sestru.“ Vidíme tú nezvratnosť, definitívnosť Antonovej voľby? Nemusíme rozdať všetok majetok a stať sa mníchmi ako on. Ale musíme sa rovnako jasne, jednoznačne rozhodnúť! Ježiš o tom hovorí, že „kto položí ruku na pluh a obzerá sa späť, nie je súci pre Božie kráľovstvo.“ (Lk 9, 62). „Lebo kto pochybuje, podobá sa morskej vlne, hnanej a zmietanej vetrom. Taký človek nech sa nenazdáva, že dostane niečo od Pána; - muž s rozpoltenou myslou, nestály vo všetkom svojom počínaní.“ (Jak 1, 6-8). Nedá sa naraz byť aj nebyť, žiť aj nežiť, polovičato „kuľhať na dve strany“ (1 Krľ 18, 21). Obrátenie je presne takéto „radikálne preorientovanie celého života“ (KKC 1431). Kde ho niet, nie je ani ono „horčičné zrno“ viery (Mt 17, 20) – len strach, nedôvera,

pochybnosť a snaha ponechať si nejakú poistku, ešte nejakú inú istotu, než je Boh. Je rozdiel Božie Kráľovstvo, Cirkve, navštevovať – a presťahovať sa doň!

04

Keď už prešiel všetok ľud cez Jordán, povedal Pán Jozuemu: "Vyberte si z ľudu dvanásť mužov, po jednom z každého kmeňa, a rozkážte im: Vezmite si odtiaľto z prostriedku Jordánu - z miesta, kde stáli nohy kňazov - dvanásť kameňov, neste ich so sebou a uložte v tábore, kde zostanete túto noc." Nato Jozue povolal dvanástich mužov, ktorých vybral zo synov Izraela, po jednom z každého kmeňa. Jozue im vravel: "Choďte pred archou Pána, svojho Boha, do prostriedku Jordánu a prineste si každý na ramenách jeden kameň - podľa počtu Izraelových kmeňov -, aby boli pamätníkom medzi vami. Až sa vás raz vaše deti opýtajú: "Čo znamenajú pre vás tieto kamene?", odpoviete im: "Vody Jordánu zmizli pred archou Pánovej zmluvy, keď išla cez Jordán. Preto nech tieto kamene na večné veky pripomínajú Izraelovým synom, že zmizli vody Jordánu!" A Izraelovi synovia presne vyplnili Jozueho rozkaz. Vzali z prostriedku Jordánu dvanásť kameňov, ako povedal Pán Jozuemu - podľa počtu Izraelových kmeňov -, priniesli ich so sebou do tábora a tam ich uložili. Iných dvanásť kameňov položil Jozue uprostred Jordánu, na tom mieste, kde stáli nohy kňazov, ktorí niesli archu zmluvy, a sú tam až podnes. Kňazi, ktorí niesli archu, stáli uprostred Jordánu, kým sa nepreviedlo všetko podľa Pánovej výzvy, ktorú oznámil Jozue ľudu, i všetko, čo rozkázal Mojžiš Jozuemu. Ľud však rýchlo prechádzal. (Joz 4, 1-10)

Jozue prikazuje vztýčiť pamätníky, aby ľud časom nezabudol na Božie skutky. To je dôležité! Aj Ježiš nám zanechal podobný pamätník. Je ním Eucharistia, svätá omša, o ktorej hovorí, „toto robte na moju pamiatku“ (Lk 22, 19). Grécke slovo anamnesis neznamená nejakú pietnu spomienku, ale pripomenutie si niečoho, rozpamätanie sa na niečo. Mohli by

sme podobne ako Jozue povedať: Až sa vás raz vaše deti opýtajú: “Prečo chodíme do kostola?”, odpoviete im: „Bol som blúdiaci hriešnik, svet ma trápil, život doliehal na mňa ako ťažké bremeno. Volal som k Bohu a On obrátil svoj zrak na moje poníženie, na môj trud a úzkosť, Pán poslal svojho Krista a On ma silnou rukou a vystretým ramenom vykúpil z môjho márneho spôsobu života a za cenu vlastnej Krvi a Tela ma preniesol do Kráľovstva svojho Otca. Preto teraz obetujem to isté Telo a Krv, Jedinú a Večnú Obetu, ktorú mi dal sám Pán ako Chlieb Života“ (porov. Dt 26, 5-10). Všimli ste si, že sv. omša je niečo ako zrkadlo Kristovho Diela a našej spásy? Voláme k Bohu... vyznávame svoj hriech a bezmocnosť... voláme o záchranu a zmilovanie... a potom v glórii jasavo vítame Krista a modlíme

sa skrze Neho k Bohu... počúvame Jeho slová a učíme sa Ceste, ktorá vedie do Života... vyznávame vieru v Neho i Jeho slovo... prosím o pomoc na ceste... a potom slávime Kristovu Obetu, cenu nášho vykúpenia, zbožštenia, prijatia za Božie deti... len v nej sa môžeme modliť k Bohu ako k Otcovi... mať blaženú nádej odchodu do Neba... byť si navzájom rodinou žijúcou v pokoji a bratskej láske... Nakoniec ako deti prichádzame k Stolu a jeme Chlieb Života, záloh nášho zbožštenia, chuť Neba na zemi... aby sme v jeho sila išli a konali to, čo deti Boha konajú, Otcovo Dielo vo svete... Takto každú nedeľu slávime i pripomíname si Kristovo Dielo, ktorým nás zachránil – i našu cestu, ktorou nás vedie zo sveta domov, do Neba!

	Čičava	Komárany	Merník
Po	<i>Svätý mučeník Nikefor</i>		
9.2.	16.30 +Mária (r.Janočková)	18.00 +Jozef, Michal, Michal (r.Naábožná, Tiňová)	
Ut	<i>Svätý mučeník Charalampés</i>		
10.2.	16.30 *na úmysel darcu		
St	<i>Svätý hieromučeník Blažej, sebastejský biskup</i>		
11.2.	18.00 +Anna (r.Ragančíková)		
Št	<i>Svätý Meletios, antiochijský arcibiskup</i>		
12.2.	18.00 +Jozef (r.Obšasníková) +panychýda		8.30 *na úmysel darcu
Pi	<i>Prepodobný otec Martinián</i>		<i>Zdržanlivosť od mäsa</i>
13.2.	17.00 +Ladislav (r.Staškova) +panychýda		
So	<i>Ochod do večnosti Konštantína Filozofa; Syropôstna sobota</i>		
14.2.	16.30 +Marta, Andrej (r.Tkáčová)	18.00 *ZBP Marián (r.Tiňová)	
Ne	Syropôstna nedeľa – O vyhnaní Adama z raja		
15.2.	<i>Svätý apoštol Onezim</i>		
	9.15 *ZBP Juraj (r.Rudýová)	11.00 *ZBP Alena (r.Fedorová) 50r.	7.30 * za farnosť

Úmysel modlitby: za mier na Ukrajine a vo svete